

ŻNG.8361.292.2018

DECYZJA Nr 122 /2018

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 oraz ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2164) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy „Frapo-Dystrybucja” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, ul. Hurtowa 2, 62-510 Konin, NIP 6650003213, karę pieniężną w wysokości 1400 zł (słownie złotych: tysiąc czterysta 00/100) w związku z wprowadzeniem do obrotu 1 partii jaj kurzych, o wartości 71,84 zł, nie odpowiadającej wymaganiom określonym w art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. UE L z 2008 r. Nr 163, poz. 6, z późn. zm.), z uwagi na zaniżoną masę jednostkową jaj w stosunku do zadeklarowanej na opakowaniu.

Uzasadnienie

W dniach 16, 17, 18 i 22 października 2018 r. inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej *Opolskim WIiH*, na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr ŻNG-292/2018 z dnia 15.10.2018 r. przeprowadzili kontrolę w sklepie POLO market nr 1066, ul. Powstańców Śląskich 2, 49-340 Lewin Brzeski, w którym „Frapo-Dystrybucja” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Koninie, zwana dalej *Stroną*, prowadzi działalność gospodarczą.

Zakres kontroli obejmował jakość handlową i oznakowanie jaj spożywczych przeznaczonych do sprzedaży konsumentom oraz działalność przedsiębiorcy w zakresie wymagań prawa żywnościowego.

Kontrola została przeprowadzona na podstawie następujących przepisów:

- art. 3 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia (WE) Nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu

sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L z 2004 r. Nr 165, poz. 1, z późn. zm.);

- art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212, z późn. zm., obecnie tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2164), zwanej dalej *ustawą o jakości handlowej*, w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 1930), zwanej dalej *ustawą o Inspekcji Handlowej*;
- art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 *ustawy o Inspekcji Handlowej*.

W trakcie czynności kontrolnych inspektorzy zweryfikowali prawidłowości klasyfikacji jaj w stosunku do klasy wagowej zadeklarowanej w oznakowaniu handlowym na opakowaniu jednostkowym. Analizie poddano **1 partię jaj z chowu ściółkowego KarEggs** (pakowanych po 6 szt.) w ilości 16 opakowań o liczebności 96 sztuk, w cenie sprzedaży 4,49 zł/op. o wartości 71,84 zł, klasy A, deklarowanej klasy wagowej L, z oznaczeniem daty minimalnej trwałości: najlepiej spożyć przed: 30.10.2018, oznakowanych na jednostkowym jajku kodem producenta 2-PL-30171310. Producentem przedmiotowych jaj jest firma KarEggs Sp. z o.o., ul. Sowińskiego 11, 63-700 Krotoszyn.

Inspektorzy zakwestionowali przedmiotowe jaja z uwagi na niezgodność z zadeklarowaną klasą wagową. W myśl z art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. UE L z 2008 r., Nr 163, poz. 6, z późn. zm.), zwane dalej *rozporządzeniem Nr 589/2008*, jaja klasy L sklasyfikowane zostały jako: jaja duże o masie 73 g > masa > 63 g. Natomiast czynności przeważenia jaj wykazały, że 38,54 % tj. 37 sztuk z partii o liczebności 96 sztuk, posiada niezgodną masę netto w stosunku do zadeklarowanej w oznakowaniu. Adekwatnie do przepisów określonych w art. 27 *rozporządzenia nr 589/2008*, uwzględniono tolerancje wagowe, zgodnie z którymi dopuszczalny odsetek jaj klas graniczących z deklarowaną nie może być większy niż 10 %, natomiast odsetek jaj klasy bezpośrednio niższej od zadeklarowanej nie więcej niż 5 %. Mając na uwadze, że partia jaj zawierała mniej niż 180 sztuk, dwukrotnie zwiększono marginesy tolerancji wagowej. Uwzględniając zatem powiększoną do 10 % tolerancję wagową dla jaj klasy bezpośrednio niższej od zadeklarowanej stwierdzono, iż 28,94 % jaj nie spełniało wymagań w zakresie klasyfikacji wagowej dla jaj deklarowanych jako klasa wagowa L.

Stwierdzone nieprawidłowości świadczą o zafałszowaniu ww. produktu w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. c *ustawy o jakości handlowej*. Zgodnie z ww. przepisem artykuł rolno – spożywczy zafałszowany to produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu

lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej.

Przeprowadzone czynności kontrolne zostały udokumentowane w protokole kontroli (nr akt ŻNG.8361.292.2018) oraz załączniku nr 2 do protokołu kontroli. W dniu 22.10.2018 r. [REDAKTOWANE], upoważniona do reprezentowania *Strony* w trakcie kontroli, podpisała przedmiotowe dokumenty nie wnosząc uwag do ich treści.

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w celu wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust.1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej. Pismem z dnia 28.11.2018 r. *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego. *Strona* została także poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie przysługuje jej, na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie *Opolski WIIH* zwrócił się do *Strony* z żądaniem okazania dokumentów dotyczących wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w 2017 r.

Strona w piśmie z dnia 04.12.2018 r. przedstawiła oświadczenie o wysokości uzyskanych w 2017 r. przychodów netto. Ponadto w piśmie z dnia 06.12.2018 r. *Strona* przedstawiła stanowisko firmy KarEggs Sp. z o.o. – dostawcy zakwestionowanej partii jaj, w którym podnosi, iż zawyżona masa jednostkowa jaj w stosunku do zadeklarowanej wynika z czasu i temperatury przechowywania. *Strona* zaznaczyła, że dokłada wszelkich starań by oferowane w placówkach handlowych towary odpowiadały wymaganiom prawnym, a informacje umieszczane na opakowaniach były jasne, czytelne i niewprowadzające klienta w błąd. Zaznaczyła również, że niezwłocznie po otrzymaniu informacji o nieprawidłowościach wystosowała pismo do dostawcy oraz złożyła reklamację na całą partię zakwestionowanych jaj.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury z zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L z 2002 r. Nr 31, poz. 1, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem nr 178/2002*, podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zapewniają na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji zgodność żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W myśl art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. Urz. UE L z 2011 r. Nr 304, poz. 18, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem nr 1169/2011*, informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać konsumenta w błąd, co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji. Ponadto art. 7 ust. 2 *rozporządzenia nr 1169/2011* stanowi, że informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta.

Zagadnienie zakresu odpowiedzialności za informacje przekazywane konsumentom na temat żywności zostało uregulowane w *rozporządzeniu nr 1169/2011*. Zgodnie z art. 8 ust. 2 ww. rozporządzenia podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informacje na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność tych informacji zgodnie z mającym zastosowanie prawem w tym zakresie oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych. Ponadto w myśl art. 8 ust. 5 *rozporządzenia nr 1169/2011* podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione.

Z przytoczonych przepisów wynika, iż niedopełnienie obowiązków w zakresie rzetelnego informowania konsumentów o wprowadzanej do obrotu żywności leży po stronie kontrolowanego przedsiębiorcy, który powinien stosować obowiązujące normy w tym zakresie. *Opolski WIIH* podkreśla, że wymogi prawa żywnościowego dotyczące jakości handlowej odnoszą się do żywności oferowanej konsumentom, dlatego też zapewnienie zgodności z tymi wymaganiami spoczywa na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym i jest obowiązkowe na każdym etapie przetwarzania i dystrybucji. W przedmiotowej sprawie podmiotem, który wprowadził zafałszowane jaja do obrotu, jest *Strona*.

Wymagania w zakresie klas wagowych jaj zostały określone w art. 4 *rozporządzenia Nr 589/2008*. Jaja klasy A klasyfikuje się wg wagi na następujące klasy:

- a) XL – bardzo duże, tj. masa ≥ 73 g;
- b) L – duże, tj. $73 \text{ g} > \text{masa} \geq 63$ g;
- c) M – średnie, tj. $63 \text{ g} > \text{masa} \geq 53$ g;
- d) S – małe, tj. masa < 53 g.

Partie z zadeklarowaną klasą wagową liczące 180 i więcej sztuk jaj mogą zawierać nie więcej niż 10 % jaj klasy wagowej graniczącej z klasą oznaczoną na opakowaniu, nie więcej jednak niż 5 % jaj następnej niższej klasy wagowej, o czym stanowi art. 27 ust. 1 *rozporządzenia nr 589/2008*. Gdy kontrolowana partia zawiera mniej niż 180 jaj, zwiększa się dwukrotnie marginesy określone w ust. 1 (art. 27 ust. 2 *rozporządzenia nr 589/2008*).

Partia zakwestionowanych jaj liczyła 96 sztuk, w związku z powyższym marginesy tolerancji zostały dwukrotnie zwiększone tj. z 10 % na 20 % w przypadku jaj klasy wagowej graniczącej klasą oznaczoną na opakowaniu oraz z 5% na 10 % dla jaj następnej niższej klasy wagowej. W wyniku przeważenia przedmiotowej partii jaj wykazano, że odsetek jaj niespełniających wymagań określonych w deklaracji przedsiębiorcy - zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b *rozporządzenia Nr 589/2008* - w zakresie masy dla danej kategorii wagowej znacznie przekroczył dopuszczalną tolerancję masy jednostkowej. Stwierdzono 28,94 % jaj w niższej klasie wagowej przy dopuszczalnej tolerancji 10 % tj. 9 szt. W weryfikowanej partii udział jaj o masie niższej niż zadeklarowana klasa wagowa przekraczająca limit tolerancji określony w art. 27 ust. 2 *rozporządzenia nr 589/2008* świadczy o zafałszowaniu pod względem klasy wagowej.

Według definicji określonej w art. 3 pkt 10 *ustawy o jakości handlowej*, artykuł rolno-spożywczy zafałszowany to produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów, w szczególności jeżeli:

- a) dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej,
- b) w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą,
- c) w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej.

Biorąc powyższe pod uwagę *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* naruszyła przepisy prawa żywnościowego i jest odpowiedzialna za wprowadzenie do obrotu zafałszowanego produktu w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. c *ustawy o jakości handlowej*.

Art. 17 ust. 2 *rozporządzenia nr 178/2002* nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek wprowadzenia zasad dotyczących środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego, przy czym kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

W polskim ustawodawstwie odpowiedzialność karno-administracyjna za wprowadzenie do obrotu artykułów rolno-spożywczych zafałszowanych została określona w art. 40a ust.1 pkt 4

ustawy o jakości handlowej. Zgodnie z ww. przepisem podmiot wprowadzający do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane – podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1 000 zł.

Należy podkreślić, że dla zastosowania powyższej sankcji nie jest wymagane przypisanie winy podmiotowi wprowadzającemu do obrotu produkt żywnościowy zafałszowany. Przytoczony przepis jest wyrazem odpowiedzialności administracyjnej, która ma charakter obiektywny, a zatem wystarczy sam fakt zachowania naruszającego taki przepis. Jak wskazywał Trybunał Konstytucyjny w szeregu orzeczeń, m. in. w wyroku z dnia 7 lipca 2009 r. sygn. akt K 13/08, cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie względem podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie ustawowych przepisów. Sankcja administracyjna ma przede wszystkim funkcję prewencyjną, co nie wyłącza również jej charakteru dyscyplinująco-represyjnego, stąd umocowanie organów administracji publicznej do nakładania kar pieniężnych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 lipca 2012 r., sygn. akt. II GSK 917/11).

Opolski WIIH w myśl art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej*, ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

Przy ustaleniu wysokości kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu 1 partii jaj zafałszowanych *Opolski WIIH* **ocenił stopień szkodliwości czynu i zakres naruszenia na poziomie wysokim**. Ujawnione nieprawidłowości stanowią istotne naruszenie przepisów w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Oferowanie do sprzedaży jaj o niższej masie niż deklarowana w oznakowaniu wprowadza konsumenta w błąd, a także pozbawia go możliwości świadomego wyboru produktu, który będzie spełniał jego oczekiwania. Należy tu podkreślić, że stopień szkodliwości czynu jest zależny od stopnia niezgodności produktu m.in. w zakresie zawartości netto w odniesieniu do obowiązujących standardów handlowych, określonych w przepisach o jakości handlowej dla poszczególnych artykułów rolno – spożywczych. Przedmiotowa partia jaj zawierała 28,94 % jaj klasy wagowej niższej, graniczącej z deklarowaną klasą L, a tym samym przekraczała dopuszczalne przepisami tolerancje w zakresie masy jednostkowej. Konsument, podejmując decyzję o zakupie, w konsekwencji nabywali towar o mniejszej masie za cenę ustaloną dla tego samego asortymentu o masie wyższej. Zaniżenie masy netto jaj, przy uwzględnieniu tolerancji wagowych stanowi o zafałszowaniu środka spożywczego, co jest istotnym naruszeniem ekonomicznych interesów konsumenta.

Przy ustalaniu wysokości kary *Opolski WIIH* uznał, że **przebieg dotychczasowej działalności Strony** nie stanowi okoliczności zaostrzającej jej wymiar, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przez organ przypadek wprowadzenia przez *Stronę* do obrotu artykułu spożywczego

zafałszowanego. Na uwzględnienie zasługuje także zachowanie *Strony*, która w toku czynności kontrolnych wyeliminowała ujawnione nieprawidłowości poprzez wycofanie kwestionowanych jaj z obrotu handlowego.

Wielkość obrotów i przychodu określa pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości finansowych, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej kary. *Strona* w toku postępowania administracyjnego przedstawiła informację o wysokości przychodu osiągniętego w roku 2017, którą *Opolski WIIH* uwzględnił przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej.

Ponadto *Opolski WIIH* wziął pod uwagę **wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych**. *Strona* wprowadziła do obrotu partię jaj zafałszowanych o wartości 71,84 zł. Wartość ta nie stanowi przesłanki do podwyższenia wymiaru kary.

Podsumowując, po uwzględnieniu przesłanek określonych w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej oraz pozytywnej postawy *Strony*, która w toku czynności kontrolnych usunęła stwierdzone nieprawidłowości *Opolski WIIH* postanowił wymierzyć **karę pieniężną w wysokości 1400 zł** z tytułu wprowadzenia do obrotu 1 partii jaj zafałszowanych. Zdaniem organu nałożona na *Stronę* sankcja będzie właściwa dla osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty nie wykazujące cech zafałszowania. Ponadto nałożona sankcja jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń oraz spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa, *Strona* powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer **39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole, w terminie 30 dni** od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Paweł Lukonieczny

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2069, z późn. zm.) od niniejszej decyzji *Stronie* przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. 1 Maja 1, 45-068 Opole, w terminie 14 dni od dnia

jej doręczenia.

2. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. W myśl art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2164) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).
6. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

- ① „Frapo-Dystrybucja”
Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
ul. Hurtowa 2
62-510 Konin
2. BA w/m
3. a/a

AK